

Лист излази према потреби.

Рукопис, претплата и све што се тиче листа, упућује се на адресу: „Glas Tzer-nogortza“ Neuilly-s-Seine, 9, rue Ancelle.

Рукопис се невраћају. Неплаћена писма се не примају.

Цена је листу за Француску: на годину 6 франка, на пола године 3 франка, а за све остале земље: на годину 12 фр., на пола године 6 фр. Поједино број 10 сантима.

# ГЛАС ЦРНОГОРЦА

## LA VOIX DU MONTÉNÉGRIN

Journal officiel du Royaume de Monténégro  
GLAS TZERNOGORTZA  
(La Voix du Monténégrin), paraissant actuellement à Neuilly-sur-Seine, suivant les exigences du service.



ON S'ABONNE AU BUREAU DU JOURNAL :  
9, Rue Ancelle, Neuilly-s-Seine

Prix de l'abonnement pour la France  
un an : 6 fr. — six mois : 3 fr.  
Pour l'Étranger : un an : 12 fr. — six mois : 6 fr.

Огласи се плаћају :

Први пут, за сваку ријеч или број, петипедна, по 10 сантима; (за огласе, уз истих слова, мање од 50 ријечи, плаћа се 2 франка). — За свако понављање огласа плаћа се половина те цијене.

За ријечи, шаре или празнине, које запремају простор једнога, двају или више петитних редова, плаћа се према тој колици простору заузимају: сваки запремљени ред рачуна се као 8 ријечи.

### НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

#### ВАСКРС

Страдао је, мучен, распет на крсту, погребен и, као што је било писано, ускрсао је трећи дан.

Страдао за истину, жртвовао се ради нас.

Ради исте идеје као и он, страдали су, мучени су и жртвовали се последије њега многи и многи.

И ми смо пошли стопама његовим.

Цио наш народ дочекао је нову Голготу: страдао је, мучен, распет. Страда још и данас, још висе на крсту.

И, као што је он мирно, без роптања и стрепљиво носио крст на који ће бити распет, и смјело гледао смрти у очи, него тако и ми, цио наш народ, гредући стопама његовим, носимо свој тежи крст. Са крста је извојевао побједу својим узвишеним начелима, погребен је, али је и васкрснуо; у знаку крста побјеђивано је увијек, на знаку крста побјеђивамо и ми, и дочекаћемо васкрсе цијелог нам народа.

Борба није жртве, а жртве посе побједу. Нема успјеха без напора. Прегатоу Бог даје махове.

И кад смо пошли стопама Богочовјека, слиједимо до краја примјеру његову, а с тврдом вјером и поуздањем да праведна ствар, ради које страдамо, мора коначно побједити.

Страдање, смрт и васкрсе, којима је Он побједио неистину и неваљалство, и доказао да је право јаче од силе, истина од неистине, а љубав од неваљалства, учи нас да правда побјеђује, и да ће доћи крај и нашем искушењу, да ће непријатељ бити покорен, и да ће и слободи нашег народа Васкрсе осванути.

Стопама Христовим пошли су многи: у одбрани истине, ради које је он на крсту страдао, мучени су, страдали и васкрсавали, и тој светој истини право извојевавали.

У одбрану те истине и сада су се милиони дигли и ставили на коцку све што им је најдраже овога свијета.

Годинама већ траје рат. Води се онако како се никад још до сада није водио, какав још није историја записала: и на мору, и на земљи, и под земљом, и у облацима. Затреса се земља, усколебали се океани и заталасао се ваздух. Води се страшна, крвава борба од сјевера до југа, од истока до запада, и гинје се, како се никад гинуло није. Свака стопа земље крвава је натопљена и дневно падају хиљаде и хиљаде жртава. Гинје све из реда: и старо и младо, и војсковође и војници, и угледни и неугледни, и прослављени и непрослављени. Више њих покрију крвава разбијашта, него што их колијевања одниха; више их дневно прогута огњ и мач, него што их мјесечно свијета угледају.

Минуту прогутају оно што су вијекови стварали, огњу и мачу предаје се што се као драгоценост хранило, и у прах се претвара све све што су покољења великих умова лагано стварала. Поремећена је и држава и породица, поремећена трговина и индустрија, наука и вјештина, а сва снага и ум троши се у рату и служи све убитачнијим проналасцима.

„И трећи Ускре под оружјем“ — уздишу ратници у влажним рововима, чврсто увјерени да ће праведна ствар за коју се боре и жртвују, побједити и да ће извојевати и себи и својим ближњима драгу слободу.

„И трећи Ускре без хранитеља“ — узвикују породице свијех оних који су оставили миран породични живот и изложиле се свима невољама и опасностима за праведну општу ствар.

„И трећи Ускре у рату и крви“ — узвикују они, који су се закељели мира и тиха породична живота.

А што да речемо о себи, који два већ Ускрса пронојмо звици отаџбина, а тек о онима који су насилно отргнути из ње и одведени међу думана, а да што о онима који су остали на старим огњиштима, жељни слободе и својих милих и драгих?...

Али... слиједимо и даље примјеру Богочовјека кога данас прослављамо, — и нашим патњама ће доћи крај.

У туђини дочекујемо дан Христове васкрсења, али с тврдом вјером и надом да је близу крај свима патњама и искушењима.

По примјеру Богочовјека, по примјеру наших старих, показали смо и стрпљење и свјесност, да је право јаче од силе, да истина мора заједати и праведна ствар побједити. Стрпљењу и истрајности српски народ давни је обикао. То нам је очврело дух и учинило да будемо на све спремни.

У овој незапамћеној борби, која се сада води, побјеђиће онај у кога буде највише истрајности. А истрајаће само онај, који се за праведну ствар бори, Ми се боримо за своје освештано право, за право малих и потлачених, за право оробљених. Зато ћемо истрајати и, ослањајући се на своје моћне и правичне Савезнике, побјеђићемо.

У неравној, борби, коју смо повели за општу ствар, непријатељ нас није сасвијем савладао. Оробао нас је, лишно нас много чега што нам је мило и драго, али нам вјеру није могао одузети. Напротив, она је јача и чвршћа но игда.

Та нам је вјера звијезда водила, она нас је провела кроз кланце и богаве, преко мора, земаља и градова и, јасније но икад, озарује нам пут показујући да на обзору свиће дан нашег васкрсења.

„Христос васкрсе!“ — сл-

#### НАЈНОВИЈИ САВЕЗНИЦИ

Република Куба. Предеједник републике Менокал потписао је 8. априла у пријестоници Хавани изјаву којом Куба објављује рат Њемачкој и придружује се Сјевероамеричким Сједињеним Државама. — Влада је узаптила све њемачке бродове који су се затекли у пристаништу хаванском и тијем је спрјечила лукави план Нијемаца: најјеравали су да хотимично потопе свој брод Баварију и да тијем закоче улазак бродова у луку. Посада њемачких бродова сва је поханшена.

Бразилија. Огромна република Јужне Америке одушевљена примјером велике сјевероамеричке републике, прекинула је дипломатске везе са Њемачком, и тијем ступила уз Савезнике. У овој веома богатој земљи већ одавно је било огромно огорчење противу Нијемаца који су у ову слободну америчку републику заводили своје организације у духу прускога милитаризма. Њих 200.000 Нијемаца организовали бјеху читаву војску од 80.000 пјешака и коњаника. Осим тога, Њемачка је у почетку рата конфисковала бразилске кафе 120 милиона и никако није хтјела да плати. Бразилија згодно дојоше најновији догађаји да раскрети и с оном организацијом да пречисти рачунице за каву. — Непосредни пак повод прекиду дипломатских веза бјеше то, што су њемачки сумарени потопили два бразилијанска путничка брода, Парана и Гурупи. Власти у Бразилији биле су, тако рећи, приморане на овај поступак, толико је било огорчење завладало у цијелој земљи. Службено извјешће о овом најновијем догађају гласи овако:

„Рио де Жанејро, 10. априла. — Пошто је службено утврђено да су њемачки сумарени потопили наш брод Парана, влада републике Бразилије одлучила је да прекине дипломатске везе са Њемачком. Прекид почео од јутрос, 10. априла. Њемачки посланик де-Паули хтио походити министра спољних послова Лаура Милера, али овај одбио да га прими.“

Чиле, најважнија држава на Пацифику, има неке неиречнишћене рачуне с Њемачком, те како јављају тамошњи листови, јавно мишљење је веома узнемирено, осјећајући да је куцнуо час да се они рачуни с Њемачком пречистију.

Из Аргентине одлични људи су упутили поздрав Вилзону у којем отворено изјављују да одобравају корак велике сјеверне републике.

Листови из републике Уругвај казују да је јавно мишљење уз Савезнике. Из републике Перу јављају о манифестацијама становништва у корист Савезника. Листови, стигли потоњих дана у Париз, јављају да је сасвијем исто расположење и у републикама Боливији, Венецуели и Колумбији. — Треба

имати на уму да је у Јужној Америци Њемачка од увијек уживала много мање симпатија но у Сјеверној Америци (дје их је било до 20 милиона) и да ће, према том, противњемачки покрет у Јужној Америци много брже ухватити мах.

#### ПОЛИТИЧКЕ И РАТНЕ ВИЈЕСТИ

**Америка.** Акт, којим је народу објављено да се Америка налази у ратном стању са Њемачком, гласи:

„С погледом на то што поступање нареке њемачке владе у последње вријеме није ништа друго но отворен рат влади и народу Сједињених Држава,

одлучили су Сенат и Посланички дом Сјевероамеричких Сједињених Држава, сабрани у Конгрес:

да је овим актом начисто објављено ратно стање између двију држава, као и то,

да се Предеједник овим актом овлашћује да одмах предузме све мјере којима ће земљу ставити у обрањено стање; и да се овлашћује да развије сву своју моћ и употреби сва могућа средства којима ће Њемачкој заратити и којима ће рат срећно крају привести (successful termination).

У оном минуту кад је Предеједник Вилзон ставио потпис на горњи акт, и кад је тај чин телефоном објављен по Њујорку, сви топови су запуцали, сва звона zazвонила а сви безбројни бродови дуж обале њујоршке за читаву уру су трубили и звиждали. У исти мах све безбројне телеграфске жице објавиле су значајни тренутак по Америци, а безичне телеграфске доставиле га у свих пет дјелова свијета. „Још се није било ни осушило мастило којим је Вилзон потписао акт“, јављају амерички листови, „а већ је цијела кугла земљина била обавијештена о садржини акта“.

**Побуне по Србији.** Српски прес-биро јавља с Крфа:

Сваким даном се више потврђују гласови о побунама које по источној Србији изазива бугарско невољично поступање с тамошњим српским становништвом.

Јављају из Солуна да се све, што су до свд бугарске пребјеглице изјавиле, потпуно слаже с оним што већ признају и сами непријатељски листови. Бугарски командант на македонском фронту примио је извјешће из Софије да су његови војници, који су били на одсуству, послати да угуше буну која је избила у Нишу. „У источној Србији је планио устанак“, тако причају данашње бугарске пребјеглице, „те је све мушко становништво избјегло у планине. Побуњеника има до четрдесет хиљада. Покрет се шири од Ниша на сјевер, правцем Биограду, и на југ, пут Куманова, али средите му је сјеверно од Ниша. Српске усташе су оружане пушкама и митраљезима које су били посакријевали још за вријеме повлачења српске војске.“ Иказују даље, како су на путу у близини Љесковца чули оштро препуцавање из пушка, и како су дознали да то Срби крећу да заузму Ниш на да онда заиђу иза леђа Бугарима на битолском фронту. У Нишу је, веле, већ стигло рањеника бугарских, који су рањени у борбама против српских усташа.

**У оковима.** Недавно је у Ницу стигло преко триста Срба, све тешких рањеника, које је Аустрија пустила из Матхаузена где су били заточени. Заробљени су били приликом великога поплачења српске војске, јер као рањеници нијесу били у стању да избјегну с браћом. непријатељ их је све, ма да су били тешко рањени, одвео у заточење и досад држао. Има их који су се били затекли чак у Црној Гори, па ту заостали не могавши даље. У Пећи, у Рожаје, на Андријевици, па чак и у Подгорици; један се десио на Цетињу.

Разговарали смо. Ни о чему другом не причају но о невјероватним страховима које су претрпили сами, и које су видјели како други пате. Те успомене још су им пред очима тако живо да би човек рекао, они ништа друго и не виде пред собом но свирепства бугарска и њемачка.

Под бугарском влашћу право својине просто не постоји! Што се год може понијети, и што им до руку стигне, носе! Стока је давно одузета од народа, а са становништвом поступају — исто као у стара времена Турци са рајом. „Вјеруј ми, господине, преку народ у кола мјесто теглеће стоке“. Аустријанци пак... они се служе вјешалима. И то за нај — најмању сумњу, па вјешала! Један је од ових Срба, онај што је ухваћен на Цетињу, гледао је на Цетињу како је црногорски официр том смрћу уморен.

Бугарска је, причају, већ рекрутвала у Македонији, а почеће и у Поморављу. Нијемци пак рекрутују Грке. Ни Грцима ни Србима не остаје друго но да се спасавају у планине, у збјегове. Сад су и Бугари увели купоне за животне намјернице; без тих купона, које издају војне власти, не може се добити апсолутно ништа. Ни дувана.

„Био сам“ прича један, „случајно дошло у логор гдје су били заробљени Италијани. Ту ми је било још понајбоље. Заробљеницима се често и доста шаље из Италије; дакле, није се бар гладовало. Ту сам имао прилике виђати како аустријски солдати што чувају стражу око заробљеника кршном пристуцају Италијанцима и шапатом моле да им удијеле што за јело... Пресе од заробљеника! С.

**„Ми не можемо више побједити!“** Тако пишу потоних дана њемачке новине, откако им је на Велики Петак из Њујорка стигао црн глас. „Нити их више можемо побједити, нити сломити њихову одлучну вољу, нити им наметнути мир какав бисмо ми жељели; па кад већ то никако постићи не можемо, а оно би боље било да се сами пред собом не претварамо као да тобож можемо!“ — „Франкфуртер цајтунг“ кука овако: „Далашњој ситуацији нема примјера у Историји Свијета; од 1600 милиона људи, који живе на овој планети, дигло се противу нас 1300 милиона људи, а нас је 160 милиона противу њих. Тамај један на десеторицу“.

**Афишажа.** Највећа почаст коју Француска Република указује политичарима је у томе што Парламент закључи да се говор тога политичара афишира (објави) у свих 36.000 општина француских. На свјетим јавним мјестима, гдје је највећи промет народа, лијепе се на зидове „бијеле објаве“ за које република жели да их сазнају сви Французи. Ових дана је први пут та крупна почаст указана странцу. Влада је одлучила да на тај начин стави народу до знања значајну бесједу Председника Вилсона којом је образложио ступање америчке републике у рат противу Њемачке. Преко тога, издана је парелба да се бесједа прочита и протумачи и у свјетим школама француским.

**Бугарска порука и српска отпорука.** На фронту Моглене Бугари су 5. марта добили српским војницима ову поруку:

„Руска револуција. — У Русији због незадовољства народа са Енглезима и Французима и због чежње за миром, избила је револуција. У свим већим варошима народне масе су се побуниле, обориле су власти и цара, и постале су господари ситуације. Влада је већ у

рукама народних посланика-револуционара. Знате ли то, Срби?“

Српски војници су им овако отпорчили:

„Знамо за велике промјене у Русији, али знамо и оно што се од вас крије. А то је, да те промјене нијесу због незадовољства савезом са Енглезима и Французима, већ због мржње против њемачког утицаја, који је баш овим промјенама потпуно срушен. Француском и енглеском посланику у Петрограду народ је правно одушевљене овације. Исто тако, народ не чеже за миром већ тек сада улаже све своје силе да сруши своје непријатеље, а на првом мјесту, вас, Бугаре, издајнике! Са страхом очекујте заслужену казну за сву вашу подлост!“

„Ратни Дневник“

**Словени у Америци** ставили су се добровољно на расположење америчкој влади. Пољаци су скупили већу суму новца и предали је америчком Црвеном Крсту. Сва словенска женска друштва почела су да организују болничка одјељења и Црвени Крст. Организовани словачки Соколи, њих три хиљаде, понудили су своје услуге влади.

**Виљем Демократа.** Није више дорастао овим догађајима које је за цијеле своје владе прижељкивао и које је најпослије и изазвао. Као удављеник који обећава да ће даровати имање, кога из воде спасе. Узели су му војну команду из шака, а сад, кад му се и политичка власт измиче, обећава да ће дати — демократију, (даће, ал послјије рата!) У свом прогласу на народ изјављује да је „дошло вријеме“ да се пруском народу дарује право да народ сам бира своје посланике у пруски Лантат (скупштину). Досад се у Прусији „скупштина“ састојала не из чланова које је пруски народ бирао, него само из чланова племићких и богаташких кућа.

Француски и енглески листови једнодушно изјављују да они не вјерују да ће Виљемов демократизам моћи спасти Прусију, кад јој није у стању да може Виљемов милитаризам. Они, позивајући доору Виљема, не вјерују ни то да ће он испуњити то своје обећање. Уопште, ништа му не вјерују. Ни онда кад истину говори!

**Женско њежно срце.** Познато је колико се женски свијет у Америци и Енглеској за посљедњих 25 година борио за право да и жене могу бирати и бити изабране за народне посланике. Најпослије им је, у Америци, успјело да жена буде изабрана за посланика. Госпођица Ранкин је први женски посланик у Конгресу (америчкој Народној Скупштини). Случај је хтио да баш први пут, кад је госпођица Ранкин имала да гласа у Конгресу, на дневном реду бјене најкрупније питање, хоће ли Америка ући у рат или не... Кад су је прозвали да устане и да гласа, женско срце није са могло савладати да гласа **за**. Кад су њено име и по други пут прозвали, и сви посланици радознало управили погледе пут ње, њежна жена је устала и, са сузама у очима, изјавила да би она за отаџбину радо жртвовала и свој живот, али, „ја бих за рат могла гласати само онда, кад бисмо и ми могле учествовати у рату“.

## ВИЈЕСТИ ИЗ ПАРИЗА

**О раду Одбора за помоћ заточеним Црногорцима.** — Рад Одбора, како смо већ имали прилике на овом мјесту описати, тече својим током, уредно и без прекида. Свакога дана стижу нове дописнице из заробљеничких логора у Аустроугарској, у којима заточеници захваљују на примљеном дару, и јављају се нови који моле да се Одбор и њих сјети. Посао око разацињања се тако разграно да сви, који су тамо запослени, имају цуне руке посла. Осим поштованих чланица које као домаћине вриједно раде, сваког дана су у послу, као на својој дужности, и Њ. К. В.

Њагињица Ксенија и Њагињица Вера. Радионица гдје се пакују и отпремају пакети, двије огромне просторије, запремљене су робом, те се морало узети још двије велике собе у које је смјештена канцеларија и чиновничко особље. Сваком посетитиоцу је задовољство походити и разгледати ово добротворно наше надлество, у коме рад тече вољно, марљиво и од срца. Његово Величанство Краљ Господар више пута је изволио са својом пратњом походити радионицу и до најмањих ситница разгледати посао.

До сада је отпремљено до 3000 пакета. Са задовољством биљежимо да је од свакога, коме је пакет послан, стигла Одбору дописница којом потврђује пријем. Сваки пакет, као што смо већ саопштили, садржи пет кило робе; нарочито је одјећа од добра материјала, те ће моћи послужити за неколико мјесеца. Пошто је на сваку адресу, за коју се год дознало, већ отпремљен по један такав пакет, Одбор је, у недостатку нових адреса, почео поново да упућује поштом на оне исте адресе, на које је једаред већ био упутио, тако да ће, током времена, сви по реду бити поновно збриннути.

Поред тога Одбор је дошао на племениту замисао да сад, о свијетлим Ускршњим празницима, нарочитим даром обрадује све интерниране за чије год адресе зна: сваком је отпремљена по једна кутија пуна кондензоване кафе, кондензованог чаја, различитих конзерви и по двије мараме. Тијех малих пакета упаковано је и за експедицију припремљено до двије хиљаде.

Нека је овдје поновно изречена хвала честитоме Одбору, — како узвишеним Управницама тако и вриједним Чланицама, — које са истинском љепотином љубављу овај племенити посао обављају.

**Придози Одбору за помоћ заточеним Црногорцима** Наставак: The Montenegrin Relief Fund из Лондона (по други пут) франака 9000; Стано Ускоковић 100; министар др. Станиша Илић 100; Андрија Маљевић 200; преко Œuvre municipale de Secours aux prisonniers de guerres, Lyon, од гђе Vabres 25, Особе арсенала преко Œuvre municipale de Lyon 450; инжењер Bonngiano 100; др. Перо Шоћ 30; министар др. Станиша Илић (по други пут) 100; George Blanchard 5; G. Charon уредник листа "Petit Girond" 300; The Montenegrin Relief Fund (по трећи пут) 9000.

## СИТНЕ ВИЈЕСТИ

**Двије добротворке.** Двије веома богате Американке, које живе у Француској, похитале су ових дана опустошену француску земљу са које су се Нијемци повукли, и толико су се згрозиле гледајући трагове дивљаштва прускога да су се ријешиле своје имале употребити на то да подигну једно читаво некадашње село. Њих двије ће на мјесту, гдје је њемачка војска оставила рушевине, оградити и опремити кућу по кућу, уредити улицу по улицу, сазидати цркву, школу, општину и све што село треба, и онда ће познати све избјегле селане да се врате — својим домовима.

**Досад највећи кредит.** Амерички Конгрес узео је ових дана расправљати о највећем кредиту који је икад досад заискала икоја влада пред скупштином: седам и по милијарди долара, што износи у францима 38.000.000.000.

**Два цара аустријска!** У Аустрији ушло се у траг великим злоупотребама и проневерима које су починене око војних лифракција за живота бившег цара. Компромитован је велик број и највиших државних чиновника, међу њима и два данашња министра, а јучерашњи телеграми доводе у везу с тим друштвом и једног од ађутаната цара Карла. Највеће злоупотребе је вршио директор једне гласовите бечке банке по имену др. Јозеф Краиц, који је за вријеме рата „стекао“ неизмјерно богатство. Био се је својим прљавим везама тако ослабио у држави, да је у Бечу постао опште познато питање и одговор: „Ко су два цара аустријска?“ — „Франц Јозеф и Краиц Јозеф“.

**Досад најсилнија топовска паљба** била је, како јављају лондонски листови, у прошли понедељак, 9. априла, када су чете из Канаде заузеле позицију Вими, источно од Араса.

## Да се пребројимо!

Савезници:

Црна Гора.....	435.000
Србија.....	4.618.508
Румунија.....	7.500.009
Португал с колонијама.....	14.340.056
Белгија с Конгом.....	22.416.154
Бразилија.....	24.308.000
Италија с колонијама.....	37.481.751
Јапан с колонијама.....	74.818.936
Француска с колонијама.....	86.361.258
Сјевероамеричка Унија.....	110.585.856
Русија.....	175.137.800
Кина.....	329.600.000
Британија с колонијама.....	425.177.183

свега је Савезника.....

Четири Централне силе:

Њемачка.....	67.810.000
Њемачке колоније.....	24.524.000
Аустроугарска.....	52.523.254
Бугарија.....	4.741.947
Турска.....	22.757.000

свега их је.....

Неутрални су:

у Европи	
Данска с колонијама.....	3.109.621
Шпанија с колонијама.....	20.988.986
Грчка.....	4.698.599
Луксенбург.....	259.891
Норвешка.....	2.512.083
Холандија.....	6.449.348
ваневропске колоније.....	48.027.613
Шведска.....	5.712.740
Швајцарска.....	3.753.293

у Азији	
Авганистан.....	5.000.000
Непал.....	5.693.092
Персија.....	6.500.000
Сјам.....	8.149.487

у Африци	
Абисија.....	8.000.000
Либериа.....	1.500.000

у Средњој Америци	
Мексико.....	15.501.683
остале државе.....	11.005.582

у Јужној	
Аргентина.....	7.855.237
Чиле.....	3.593.641
остале државе.....	17.045.643

неутралних је.....

Поштованим читаоцима остаје пријатно задовољство да сами израчунају и упореде у каквом сразмјеру (боље рећи: несразмјеру) стоје данас један према другом три табора цијелог становништва Земље.

8. број „Гласа Црногорца“ 2. (15.) априла 1917. Париз

Уредник, професор Перо Богдановић  
Le Gérant: Edmond LOUQUIN  
Imprimerie Universelle, J. A. Casaignol, directeur  
48, Rue Claude-Veilleux, Paris (X<sup>e</sup>)

## ОБЈАВА

**Швајцарска и Француска Банка** у Паризу — Banque Suisse et Française, 20, Rue Lafayette — (Métro: Chaussée d'Antin) примила се да, преко својих кореспондената, бесплатно упућује све повчане поштом у Аустроугарску и у Њемачку црногорским ратним заробљеницима, официрима и војницима.

Поштомалап' има да испуни односни списак који ће му се дати у банци.

Број 3402 ex 1916. Из кр. Министарства Финансија и Грађевина 15. (28.) фебруара, у Неји код Париза.

## ОБЈАВА

**Француско-српска Банка** у Паризу, Banque Franco-serbe, 14, rue Le Peletier, примила се да бесплатно упућује повчане поштом црногорским ратним заробљеницима у Аустроугарској и у Њемачкој, а тако и појединцима који се налазе у Црној Гори.

Број 3527 ex 1916. Из кр. Министарства Финансија и Грађевина, 15. (28.) фебруара 1917. у Неји код Париза.

## Поједине бројеве

„ГЛАСА ЦРНОГОРЦА“

примјерак по 10 сантима

продаје

Рожер, вратар у стану кр. Владе

и

продавац новина

у киоску на Place Saint-Michel